

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7Cpr/3/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313225929
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4313225929.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v právnej veci navrhovateľa: U. I., T. XX.X.XXXX, H. I. O.. XX, W., proti odporcovi: FoodTank s. r. o., so sídlom Matúšova 56/A, Bratislava 811 04, IČO: 46 118 098, o zaplatenie 1.068 Eur, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 901 Eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 64 Eur na súdnom poplatku, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ v podanom návrhu žiadal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu 1068 Eur. V písomnom návrhu ako i na pojednávaní uviedol, že v mesiacoch jún a júl 2013 bol zamestnaný u odporcu ako vodič nákladného vozidla v medzinárodnej kamiónovej doprave. Za mesiac jún mu odporca vyplatil základnú mesačnú mzdu a časť cestovných náhrad. Za mesiac júl mu vyplatil iba základnú mesačnú mzdu. Neboli mu vyplatené cestovné náhrady vo výške 901 Eur. Žalovaná pohľadávka predstavuje ďalej čiastku 50 Eur t.j. náklady na telefón po dobu 2 mesiacov á 25 Eur, preplatenie ktorých nákladov mu sľúbil odporca, keďže nedostali služobný telefón. Odporca dal v mene navrhovateľa spraviť poisťku kde sfaľšoval jeho podpis, avšak poisťku vo výške 117 Eur neuhradil. Poisťovňa žiada od neho úhradu vo výške 117 Eur a preto si ju navrhovateľ uplatňuje v tomto konaní voči odporcovi.

Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 11.2.2014 pod č.k. 7Cpr/3/2013. Voči platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote podal odporca odporcu.

Odporca v písomnom odpore uviedol, že odpor podáva z dôvodu, že navrhovateľ mu spôsobil škodu na motorovom vozidle a bol mu ju povinný uhradiť. Pretože nemal na neho žiadne iné možné aplikovateľné sankcie, nezaplatil mu náhradu na služobnú cestu tzv. "diéty". Ich nárok voči navrhovateľovi vyplývajúci z náhrady škody majú preukázateľný a ním deklarovaný ako oprávnený nárok. Z dôvodu, že ich spoločnosť má taktiež pohľadávku voči navrhovateľovi, ktorú nezaplatil, rozporujú aj svoju pohľadávku voči navrhovateľovi, nakoľko trvajú na vzájomnom započítaní pohľadávok.

Okresný súd Levice na pojednávaní dňa 24.6.2015 rozhodol v neprítomnosti odporcu v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. Odporca predvolanie na pojednávanie (24.6.2015 o 9.00 h) prevzal dňa 13.5.2015. Svoju neúčast' na pojednávanie ospravedlnil telefonicky dňa 24.6.2015 o 8.55 h. Uviedol, že ho bolí noha, dodatočne doručí súdu lekárske potvrdenie, žiada pojednávanie odročiť.

Súd je toho názoru, že uvedený dôvod nebol dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania a to i s prihliadnutím na vyjadrenie odporcu navrhovateľovi deň pred pojednávaním že "on sa na súd určite trepať nebude". Odporca sa v priebehu celého konania ani jedného pojednávania nezúčastnil (dňa 19.9.2014, 26.11.2014, 28.1.2015 a 24.6.2015). Bola mu preukázateľne poskytnutá možnosť zúčastniť sa na ústnom pojednávaní a bola mu umožnená realizácia jeho procesných práv, ktoré mu zákon priznáva. Odporca svoje procesné práva nevyužil. Súd tak rozhodol v jeho neprítomnosti prihliadnúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Na základe prevedeného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ pracoval u odporcu na základe pracovnej zmluvy uzavretej dňa 28.5.2013 a to počnúc dňom 29.5.2013 na dobu neurčitú s dohodnutou skúšobnou dobou v trvaní 3 mesiacov. Zmluvné strany sa dohodli, že navrhovateľ ako zamestnanec bude vykonávať druh prác: vodič medzinárodnej nákladnej cestnej dopravy nad 3,5 t. V zmysle bodu 4.1. čl. IV. Pracovnej zmluvy mzda za vykonanú prácu je dohodnutá vo výške 337,70 Eur brutto mesačne. Podľa bodu 4.2. veta prvá, mzda zamestnanca je dohodnutá už aj s prihliadnutím na prípadnú prácu nadčas. Dňa 28.5.2013 uzavreli účastníci konania dohodu o hmotnej zodpovednosti.

Odporca podaním zo dňa 28.7.2013 "Oznámenie o skončení pracovného pomeru v skúšobnej dobe" oznámil navrhovateľovi, že pracovný pomer založený pracovnou zmluvou zo dňa 28.5.2013 zrušuje podľa § 72 Zákonníka práce v skúšobnej dobe k 29.7.2013.

Z výpovedi navrhovateľa vyplýva, že medzi ním a odporcom bola ústna dohoda, že okrem základnej mzdy na výplatu obdrží za jeden odjazdený kilometer 9 centov s tým, že ak nenajazdí dostatočný počet kilometrov napr. najazdí len 100 km, tak na deň obdrží 40 Eur. Z digitálnej karty do tachografu je možné zistiť, že za mesiac jún 2013 odjazdil 8345 km a za mesiac júl 2013 9957 km. V období od 29.5.2013 do 4.6.2013 bol pridelený na zácvik jednému vodičovi a mali garantované, že keď nenajazdia určitý počet kilometrov, bude im vyplatená paušálna náhrada 40 Eur za deň. Odporca za toto obdobie mu má vyplatiť 240 Eur. Jeho pohľadávka voči odporcovi v cestovnej náhrade spočíva ďalej v tom, že odjazdené kilometre sa vynásobili 9 centami a od výslednej sumy sa odrátala základná mzda, ktorá za mesiac jún 2013 bola vyplatená dňa 27.7.2013 vo výške 319,50 Eur a dňa 15.8.2013 za mesiac júl 2013 vo výške 318,70 Eur, ako i časť náhrad cestovných, ktoré mu boli odporcom vyplatené vo výške 343,44 Eur dňa 19.7.2013. Takto mu teda neboli vyplatené cestovné náhrady vo výške 901 Eur. Jeho ďalší nárok voči odporcovi predstavuje čiastku 117 Eur za poisťku, ktorú za neho uzavrel odporca, a ktorú čiastku žiada poisťovňa, aby uhradil on. Do toho času poisťku neuhradil. Jeho ďalšie pohľadávky voči odporcovi predstavuje 50 Eur ako náhrada za dva mesiace používania súkromného mobilu na služobné účely. Bolo ústne dohodnuté, že odporca im mesačne bude uhrádzať 25 Eur za používanie súkromného mobilu pre služobné účely.

Vzhľadom k tomu, že odporca neuspokojil nároky navrhovateľa, navrhovateľ sa obrátil na Inšpektorát práce Bratislava. Inšpektorát práce Bratislava podaním zo dňa 20.12.2013 zaslal navrhovateľovi Informáciu o vybavení podnetu. Uviedol v nej okrem iného: "Výkon inšpekcie práce v kontrolovanom subjekte bol zameraný na dodržiavanie Zákonníka práce a zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách. Inšpekciu práce bolo u zamestnávateľa zistené:

- zamestnávateľ vykonal vyúčtovanie Vašich pracovných ciest za skontrolované obdobie máj až júl, avšak neuspokojil Vaše nároky a to ani do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom boli predložené písomné doklady na vyúčtovanie pracovnej cesty, čo je porušenie ustanovenia § 36 ods. 8 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov.

Výkon inšpekcie práce bol ukončený protokolom č. IBA_204-58-2.3/P-E24-13 zo dňa 04.12.2013 s nariadením na odstránenie zistených nedostatkov.

Inšpektorát práce Bratislava bude ďalej postupovať v súlade s oprávneniami, ktoré ukladá zákon číslo 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a pre porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona začal správne konanie voči zamestnávateľovi vo veci uloženia sankcie".

Odporca v priebehu konania vo veci súdu oznámil, že bude kontaktovať navrhovateľa v mesiaci február a pokúsi sa vec riešiť mimosúdnu cestou. Navrhovateľ na pojednávaní dňa 24.6.2015 súdu uviedol, že odporca mu telefonoval večer pred pojednávaním, navrhol mu dohodu a to takú, že vzájomne si nebudú nič dlžní, nakoľko on spôsobil nehodu, odporca je mu tiež dlžný určitú čiastku a teda sa to vzájomne vykryje. S takouto dohodou nesúhlasil.

Z písomného odporu voči platobnému rozkazu vyplýva, že odporca neuhradil navrhovateľovi náhradu za služobné cesty, nakoľko navrhovateľ mu spôsobil škodu na motorovom vozidle a nemal na neho žiadne iné možné aplikovateľné sankcie a preto náhrady mu nevyplatil. Z dôvodu, že odporca má taktiež pohľadávku voči navrhovateľovi, túto vzájomne započítal.

Podľa § 1 ods. 4 Zákonníka práce v znení účinnom v čase rozhodnom pre posúdenie právneho režimu vzťahov účastníkov (29.7.2013), ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 20 ods. 2 Zákonníka práce, uspokojenie nároku zamestnávateľa možno zabezpečiť dohodou medzi ním a zamestnancom o zrážkach zo mzdy. Dohoda sa musí uzatvoriť písomne, inak je neplatná.

Podľa § 32 Zákonníka práce, účastníci si môžu upraviť svoje sporné nároky dohodou o sporných nárokoch, ktorá musí byť písomná, inak je neplatná.

Podľa § 580 Obč. zákonníka ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Súd je toho názoru, že pohľadávku odporcu uplatnenú ako tzv. kompenzačná námietka, nemožno započítať voči pohľadávke navrhovateľa na náhradu cestovných nákladov. Vychádzal pritom z toho, že v konaní o pracovnoprávných nárokoch zamestnanca voči zamestnávateľovi je takéto započítanie vylúčené už z podstaty odporcom uplatnenej pohľadávky na započítanie. Zákonník práce, ako právny predpis upravujúci individuálne pracovnoprávne vzťahy medzi zamestnancom a zamestnávateľom nepozná inštitút započítania, ktorého právna úprava je obsiahnutá v ôsmej časti zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, s názvom Závazkové právo, v ustanoveniach § 580 a nasl., ako jeden zo spôsobov zániku záväzkov. Vychádzajúc z ust. § 1 ods. 4 Zákonníka práce, vzťahujú sa na právne vzťahy upravené Zákonníkom práce len všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 1 - § 122), t.j. prvá časť Občianskeho zákonníka, a teda nie ustanovenia spadajúce pod ôsmu časť Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že zamestnávateľ svoju pohľadávku voči zamestnávateľovi si musí uplatniť samostatnou žalobou a nie započítacou námietkou. Okrem toho súd poukazuje i na to, že započítací prejav odporcu v odpore proti platobnému rozkazu vydanému v tomto konaní dňa 11.2.2014 je neurčitý, pretože pohľadávka, ktorá sa má započítať nie je riadne identifikovaná, t.j. nie je uvedená ani výška a dokonca ani obdobie, kedy malo ku škode dôjsť.

Vzhľadom k tej skutočnosti, že odporca nemohol uplatniť započítanie svojej pohľadávky v tomto konaní voči pohľadávke navrhovateľa, súd sa s jeho námietkami uvedenými v odpore bližšie nezaoberal.

Podľa § 118 ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

Podľa § 118 ods. 2 Zákonníka práce, mzda je peňažné plnenie alebo plnenie peňažnej hodnoty (naturálna mzda) poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu. Za mzdu sa nepovažuje najmä náhrada mzdy, odstupné, odchodné, cestovné náhrady vrátane nenárokových cestovných náhrad, príspevky zo sociálneho fondu, príspevky na doplnkové dôchodkové sporenie, príspevky na životné poistenie zamestnanca, výnosy z kapitálových podielov (akcií) alebo obligácií, daňový bonus, náhrada príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, doplatky k nemocenským dávkam, náhrada za pracovnú pohotovosť, peňažná náhrada podľa § 83a ods. 4 a iné plnenia poskytované zamestnancovi v súvislosti so zamestnaním podľa tohto zákona, osobitných predpisov, kolektívnej

zmluvy alebo pracovnej zmluvy, ktoré nemá charakter mzdy. Za mzdu sa tiež nepovažuje ďalšie plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancomi zo zisku po zdanení.

Podľa § 36 ods. 8 zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov, zamestnávateľ je povinný do desiatich pracovných dní odo dňa predloženia písomných dokladov vykonať vyúčtovanie pracovnej cesty alebo inej skutočnosti zakladajúcej nárok na náhrady podľa tohto zákona a uspokojiť nároky zamestnanca, ak nie je v kolektívnej zmluve, alebo v písomnej dohode so zamestnancom dohodnutá, alebo vo vnútornom predpise zamestnávateľa určená dlhšia doba, najdlhšie však do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom boli predložené písomné doklady.

Na základe vykonaného dokazovania súd mal preukázať, že navrhovateľ na základe uzatvorenej pracovnej zmluvy s odporcom zo dňa 28.5.2013 vykonával prácu vodiča medzinárodnej nákladnej cestnej dopravy nad 3,5 t. Mesačná hrubá mzda bola dohodnutá vo výške 337,70 Eur. Výška cestovných náhrad bola medzi nimi ústne dohodnutá vo výške 0,09 Eur za odjazdený kilometer a v prípade ak by sa odjazdilo len 100 km, tak sa vypláti na deň úhrada 40 Eur. Zo mzdového listu navrhovateľa vyplýva, že za mesiac máj 2013 bola navrhovateľovi vyplatená suma 30,91 Eur, za mesiac jún 2013 suma 343,44 Eur a za mesiac júl 2013 suma 308,47 Eur. Podľa vyjadrenia navrhovateľa, odporca mu za mesiac jún vyplatil dňa 19.7.2013 i časť cestovných náhrad vo výške 343,44 Eur. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil cestovné náhrady za obdobie od 29.5.2013 do 4.6.2013 vo výške 240 Eur, keďže v tomto období bol pridelený na zácvik a keďže nenajzdili určitý počet kilometrov má mu byť vyplatená paušálna náhrada za deň 40 Eur. V mesiaci jún 2013 najazdil 8345 km, pričom za tento mesiac mu bola časť náhrad vyplatená. V mesiaci júl 2013 najazdil 9957 km a cestovné náhrady mu vyplatené neboli. Takto si uplatnil cestovné náhrady vo výške 901 Eur. Navrhovateľ odjazdené kilometre preukázal kartou, ktorá bola stiahnutá do tachografu firmou Jemná mechanika Levice. Medzi účastníkmi ani nebolo sporné, že odporca cestovné náhrady navrhovateľovi nevypláti. Odporca ich však neoprávnene zadržal, ktorú okolnosť aj potvrdil v odpore proti platobnému rozkazu. Výška náhrad bola podrobne špecifikovaná v skutkovom stave a aj zdokladovaná počtom odjazdených kilometrov ako i mzdovým listom potvrdeným odporcom. Odporca okrem mzdy za dobu trvania pracovného pomeru navrhovateľovi vyplatil len časť cestovných náhrad vo výške 343,44 Eur. Pri počte odjazdených kilometrov s prihliadnutím na vyplatenú mzdu odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi ešte náhradu vo výške 901 Eur. Z uvedeného dôvodu súd v tejto časti návrhu navrhovateľa vyhovel.

Navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu 50 Eur z titulu používania súkromného telefónu na služobné účely ako i k zaplateniu 117 Eur z titulu poisťky. Súd v tejto časti podaný návrh ako nedôvodný zamietol. Zo strany navrhovateľa nebolo preukázané, že svoj súkromný mobilný telefón aj využíval na služobné účely. Nepredložil súdu žiadny dôkaz napr. výpisy hovorov, z ktorého by bolo zrejmé, že komunikoval s odporcom alebo obchodnými partnermi v rámci plnenia si svojich pracovných povinností. Navrhovateľ čiastku 117 Eur požadoval od odporcu z dôvodu, že odporca v jeho mene uzavrel poisťnú zmluvu, ktorú navrhovateľ nepodpísal a poisťovňa požaduje od neho vyplatenie poisťného vo výške 117 Eur. Navrhovateľ predložil súdu ako dôkaz potvrdenie Kooperatívy poisťovne a.s. Vienna Insurance Group o uzatvorení poisťnej zmluvy podľa návrhu č. 0188223407 zo dňa 21.6.2013. Lehotné poisťné je 117 Eur so splatnosťou 22.6. Navrhovateľom poisťné uhradené do toho času nebolo. Z uvedeného dôvodu mu nevznikol ani nárok voči odporcovi na predmetnú čiastku keďže v tejto súvislosti mu žiadna škoda nevznikla.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. a keďže navrhovateľ mal neúspech v pomere nepatrnéj časti, súd navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania, ktoré trovy spočívajú v úhrade súdneho poplatku vo výške 64 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia . (§ 251 ods. 1 O.s.p.)

v Leviciach, dňa 24. júna 2015